

„POMÓŻ NAM WYGRAĆ, LEKARKO, NASZ CZAS”

Słowo pasterskie Arcybiskupa Katowickiego na niedzielę 16.08.2020 r.

Drodzy Diecezjanie! Drogie Siostry!

1. Dziś – dzień po uroczystości Wniebowzięcia NMP - w niedzielę 16 sierpnia odbywa się tradycyjna pielgrzymka kobiet, matek, babć i dziewcząt archidiecezji katowickiej do Pani Piekarskiej, Matki Boskiej Lekarki i Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej. Niestety z uwagi na obowiązujące jeszcze przepisy sanitarne i w trosce o zdrowie pątniczek, nie może się ona odbyć w tradycyjnej formie, w plenerze na piekarskim wzgórzu. Z okazji tegorocznej pielgrzymki przesyłam wam, drogie Siostry, pasterskie słowo, zawierające fragmenty społecznego przesłania, które zostanie wygłoszone przed piekarskim wizerunkiem Matki Najświętszej. W łączności z Waszymi parafialnymi duszpasterzami przekazuję Wam przede wszystkim serdeczne podziękowanie za rolę, jakie pełnicie i za postawę zajmowaną w czasie najtrudniejszych dni społecznej izolacji i dystansu, które, jak ufamy, mamy za sobą.

2. Przeżywana przez nas pandemia postawiła wszystkich wobec wielu trudnych wyzwań. Jednym z najtrudniejszych była prewencyjna izolacja, wprowadzona na wiosnę tego roku, która spowodowała konieczność gruntownego przeorganizowania życia wszystkich rodzin. Nieomal z dnia na dzień trzeba było w mieszkaniach i domach zorganizować miejsca pracy i szkołę, a nawet domową kaplicę. Znacząca, a może i największa część tego trudu spadła na Wasze barki – drogie Matki, Żony, Siostry. Nigdy nie było łatwym zadaniem pogłębianie i kształtowanie wzajemnej miłości małżeńskiej i rodzicielskiej według ideału zapisanego w hymnie św. Pawła, który mówi o miłości cierpliwej, łaskawej, nie szukającej swego, nie unoszącej się gniewem, nie pamiętającej złego; miłości, która wszystko znosi i wszystko przetrzyma (por. 1 Kor 13, 4-8). Tymczasem sytuacja zewnętrzna niejako przymusiła rodziny do podjęcia tego wezwania z pełnym poświęceniem i wytrwałością. Razem z duszpasterzami wyrażam Wam wielki szacunek i wdzięczność za podjęty trud, za przekraczanie dzień po dniu samych siebie, swoich słabości i ograniczeń. Za św. Pawłem powtarzam: Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam - Wam! - odnieść zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Przeto (...) bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu (1 Kor 15, 57-58).

Módlmy się wspólnie, aby nadal omijały nas – jak ujmuje to papież Franciszek – „wirus egoizmu” i „pogaństwo obojętności”. To Wy, kobiety, wyposażone w kobiecy geniusz

macierzyńskiej miłości, przewyciężacie zagrożenia, o których wspomniał papież Franciszek i zmieniacie postać tego świata! Dlatego Wam dziękujemy i życzymy: niech w Waszej służbie i postawie umacnia Was przykład i wstawiennictwo Maryi, Służebnicy Boga i człowieka!

3. Serdeczne podziękowania i słowa wsparcia, wypowiedane razem z duszpasterzami, kieruję do kobiet pracujących w służbie zdrowia: lekarek, pielęgniarek, laborantek, salowych, rejestratorek i innych służb medycznych. Od ich wiedzy, rzetelności wykonywanej pracy i zaangażowania zależy nasze życie i przyszłość. Dziękujemy nauczycielkom, które pokonując bariery wymuszonego pandemią kształcenia na odległość, podjęły zadanie formowania intelektualnego naszego najmłodszego pokolenia. Gdy szkoła wyszła ze szkoły, nauczycielki i nauczyciele, ale także rodzice, matki, spotykają się w internetowych przestrzeniach, ucząc się wzajemnie współpracy i podejmując próby pokonywania niekiedy trudnych do ogarnięcia przeszkód materialnych, technicznych, psychospołecznych. Dziękujemy za wszystkie przykłady budowania dobrych relacji z korzyścią dla dzieci i młodzieży, szkoły i rodziny, za „projekty samopomocowych baniek edukacyjnych”, które mogą być efektywną pomocą dla szkoły w czasach pandemii. Podziękowania kierujemy też do:

- matek opiekujących się (w szpitalach) dziećmi, których dzieci są ciężko chore, ale też do tych, które urodziły wcześniaki i z powodu Covid-19 nie mogą być razem z nimi. To jest dramat rodziców, gdy nie mogą być razem ze swoimi chorującymi dziećmi w szpitalu, nie mogą im towarzyszyć i wspierać procesu leczenia;

- do kobiet, także sióstr zakonnych, które w duchu samarytańskim opiekują się chorymi, samotnymi, niezaradnymi życiowo, starcami. Ich zaangażowanie i ciężka praca są często niezauważalne, niedoceniane, niekiedy bagatelizowane.

Dziękujemy za pracę kobiet i zakonnic w hospicjach; - do kobiet, które pracują w supermarketach i które spotykamy przy kasach, do wszystkich kobiet łączących trud pracy zawodowej z trudem prowadzenia domu i wychowywaniem dzieci; do kobiet zatroskanych o podtrzymywanie więzi rodzinnych, pomnażających swoją osobistą dzielnością kapitał kulturowy i ekonomiczny naszego społeczeństwa, nasz dochód narodowy. Wychowanie dzieci, udział w ich kształceniu jest ciężką pracą pomnażającą bogactwo narodowe i dobrobyt nas wszystkich. Doceniamy politykę prorodzinną polskiego rządu oraz realne i wymieralne finansowo wsparcie materialne udzielane rodzinom. To nie jest „menelowe plus” jak mówią odurzeni mową nienawiści, ale realna inwestycja w kapitał ludzki; lepsze warunki kształcenia dzieci oraz formowania ich kreatywnej osobowości, która przynosi korzyści całemu społeczeństwu, także tym jego segmentom, które uchylają się od postaw prorodzinnych, by ostatecznie jednak z nich korzystać.

4. Dziękując, zwracam się do wszystkich kobiet z prośbą o zachowanie postawy odpowiedzialności, życzliwości, nieobojętności, solidarności; o przestrzeganie zasad dobra wspólnego. „Człowiek w masce” nie jest naszym wrogiem, zagrażającym naszemu zdrowiu i życiu. Maseczkę należy traktować jako narzędzie zatroskania o zdrowie i życie tych, z którymi się spotykamy oraz przejaw naszej prospołecznej postawy. To nowe zadanie wychowania do odpowiedzialności za siebie i naszych bliźnich, do odbudowania relacji społecznych z innymi, otwarcia drzwi naszych domów pozamykanych lękiem zarazy. Od obywatelskich postaw kobiet zależy także przyjęcie oraz podjęcie odpowiedzialności za losy narodu i państwa, śląskiej ojcowizny, naszych rodzin, nas samych, za przełamywanie irracjonalnych i nasyconych złymi emocjami podziałów społecznych inspirowanych

partyjnymi sporami, których wszyscy mamy dość! Serdecznie dziękuję kobietom za wszystkie przykłady łagodzenia złych emocji, poszukiwania form dialogu, wysłuchania, unikania języka pogardy, uwolnienia od przymusu hejtowania, budowania zgody i pokoju w rodzinach, sąsiedztwie, w naszej śląskiej ojcowiznie i w całej Polsce. Jednocześnie trzeba wyrazić stanowczy sprzeciw wobec jakiegokolwiek agresji wobec Was. Nierzadko właśnie kobiety stają się ofiarami przemocy domowej. Nie możemy pozostawać bierni i głusi wobec tego karygodnego zjawiska, które niestety nasiliło się podczas przymusowej kwarantanny. W takich przypadkach nie zamykajcie się w bólu i cierpieniu. Nikt nie ma prawa odzierać Was z godności i wolności. Wszystkie takie sytuacje trzeba zgłaszać kompetentnym organom państwowym.

Drogie Siostry w Chrystusie! Litania wdzięczności, którą dzisiaj do Was kieruję, nie może nie zawierać fundamentalnych motywów wdzięczności! Dlatego dziękujemy ci, kobieto-matko, która w swym łonie nosisz istotę ludzką w radości i trudzie jedyne doświadczenia, które sprawia, że stajesz się Bożym uśmiechem dla przychodzącego na świat dziecka, przewodniczką dla jego pierwszych kroków, oparciem w okresie dorastania i punktem odniesienia na dalszej drodze życia. Dziękujemy ci, kobieto-małżonko, która nierozzerwalnie łączysz swój los z losem męża, aby poprzez wzajemne obdarowywanie się służyć komunii i życiu.

Dziękujemy ci, kobieto-córko i kobieto-siostro, która wnosisz w dom rodzinny, a następnie w całe życie społeczne, bogactwo swojej wrażliwości, intuicji, ofiarności i stałości. Dziękujemy ci, kobieto pracująca zawodowo, zaangażowana we wszystkich dziedzinach życia społecznego, gospodarczego, kulturalnego, artystycznego, politycznego, za niezastąpiony wkład, jaki wnosisz w kształtowanie kultury zdolnej połączyć rozum i uczucie, w życie zawsze otwarte na zmysł tajemnicy, w budowanie bardziej ludzkich struktur ekonomicznych i politycznych. Dziękujemy ci, kobieto konsekrowana, która na wzór największej z kobiet, Matki Chrystusa — Słowa Wcielonego, otwierasz się ulegle i wiernie na miłość Bożą, pomagając Kościołowi i całej ludzkości dawać Bogu oblubieńczą odpowiedź, wyrażającą się w przedziwnej komunii, w której Bóg pragnie pozostawać ze swoim stworzeniem. Dziękujemy ci, kobieto, za to, że jesteś kobietą! Zdolnością postrzegania, cechującą twą kobiecość, wzbogacasz właściwe zrozumienie świata i dajesz wkład w pełną prawdę o związkach między ludźmi*.

Drogie Siostry! Na końcu – po to, by jeszcze mocniej to wybrzmiało – przyjmijcie podziękowania za Wasze zaangażowanie w budowanie Kościoła domowego, parafialnego i diecezjalnego.

Z wdzięcznością dostrzegamy i doceniamy obecność i aktywność kobiet w życiu Kościoła naszej archidiecezji. Żywotność religijna wielu parafii, podejmowane w nich rozmaite działania, również charytatywne, kulturalne, stowarzyszeniowe, inspirowane są pomyślnymi i zaangażowaniem kobiet. Rola kobiet w życiu Kościoła i parafialnych wspólnot jest dostrzegana i doceniana. Jako pasterz Kościoła katowickiego serdecznie dziękuję wszystkim kobietom i każdej z osobna za budowanie modlitwą i działaniem parafialnej wspólnoty, Kościoła, który jest „domem ludu Bożego, tym domem, w którym on mieszka”. Oby dzięki Wam każda parafia była coraz bardziej miejscem, które sprzyja byciu razem, pomaga w kształtowaniu relacji międzyludzkich, przewyciężających wszechobecny indywidualizm i samotność. Serdecznie Was zachęcam, abyście – w czasie

trwających wakacji – podjęły wezwanie i trud wspólnotowego, rodzinnego pielgrzymowania do piekarskiego sanktuarium – na spotkanie z Matką Sprawiedliwości i Miłości Społecznej i Lekarką! Niech Ona pomoże nam wygrać nasz czas.

Drogie Kobiety, Żony, Matki, Babcie i Dziewczęta! Niech waszą codzienną pracę, służbę i kształcenie błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty. Amen.

† Wiktor Skworc Arcybiskup Metropolita Katowicki

*W Słowie wykorzystano niektóre myśli z Listu Apostolskiego Jana Pawła II, „Mulieris dignitatem”.